

Fanøboerne ere konservative og danne ikke Husmandsforeninger. Han anbefaler Bestyrelsens Forslag.

Der er jo ingen Tvivl om, at det, naar Landbrugsministeren i Fjor fik Bemyndigelse til at lade Husmandsforeningerne administrere, hvad jeg, som sagt, mener er rigtigt, var Meningen, at det skulde ske efter de tidligere Regler. Og man gik utvivlsomt ogsaa ud fra, at hvor Husmandsforeningerne ikke kunde magte denne Administration, fordi der ingen var, Landboforeningerne da vilde være villige til at træde hjælpende til, saa at Bevillingerne ogsaa paa disse Steder kunde blive administrerede ud fra den Aand, hvori disse Bevillinger altid have været givne fra Rigsdagens Side, thi disse Landboforeninger staa jo med deres gamle Husmandsudvalg og de Folk, som altid have haft med den Sag at gøre. Det er beklageligt, at det ikke har kunnet ske. Resultatet er jo blevet det, at Husmandsforeningerne i Jylland endnu ikke alle Steder kunne magte Administrationen, fordi der er Steder, hvor der findes ingen eller meget faa Husmandsforeninger. Og der synes jeg, som sagt, at Landboforeningerne som hidtil burde tage Affære og faa deres Part af Tilskuddet til deres Omraade, idet de søge de samvirkende jydsk Husmandsforeninger om den Part, det tilkommer dem at administrere enten ene eller i Forening med de faa Husmandsforeninger, som maatte være paa Pladsen. Jeg synes, at en Egn ikke bør miste nogen Part af Statstilskuddet, fordi der er ingen eller faa Husmandsforeninger. Det er i Strid med de Forudsætninger, hvorunder Bevillingen er given. Bevillingen er given til Husmændene i hele Landet uden Hensyn til, om de ere Medlemmer af den ene eller den anden Forening. Dersom Landboforeningerne i sin Tid havde sagt: vi uddele Tilskuddet i Forhold til de Husmænd, der ere Medlemmer af Landboforeningerne, vilde det aldrig være blevet godkendt af Lovgivningsmagten. Men det ene er lige saa galt som det andet. Mange Aars Erfaring har lært os, at man ikke faar nogen retfærdig Fordeling uden at tage de tre Hovedhensyn. jeg har nævnt, nemlig Hensynet til Antallet af Ansøgere i de foregaaende Aar — det er nemlig Udtryk for Egnens Behov —, og det afværger noget den Fejl, som blev oplyst paa Sendemandsmødet, at det er hændet, at man et Sted havde haft 100 Kr. til 1ste Præmie og et andet Sted kun 15. Dernæst Hensynet til Kredsens eget Bidrag, thi derved faar Egnen i Forhold til den

Interesse og Offervillighed, hvormed den omfatter Sagen. Endelig det naturlige Hensyn til Antallet af Landbrugshuse i Kredsen. Brøken, som skal anvendes i de forskellige Forhold, kan der tvistes om. Men det Hensyn, Husmandsforeningerne have taget, er ikke rimeligt og forsvarligt, selv om der altid bør være en vis Bevægelsesfrihed i saa Henseende.

Jeg har egentlig ikke mere at tilføje. Jeg har, som nævnt, kun fremdraget dette, fordi det imod min Forventning har vist sig, at man fra de jydsk Husmandsforeningers Side erklærer, at man agter at fastholde den Fordelingsmaade, man har anvendt. Men denne Fordelingsmaade er ikke i Overensstemmelse med Lovgivningsmagtens Forudsætning for denne Bevilling. Det er ikke min Mening hermed paa nogen Maade at ville kritisere Husmandsforeningernes Virksomhed eller Arbejde, der til er der sikkert ingen Grund, men paa dette Omraade tror jeg, at en Kritik er nødvendig.

Wilmann: Der har atter i Aar været et Samraad mellem Finansudvalget og Ministeren om Afskaffelse af Bommene i Charlottenlunds Skov og i Dyrehaven. Jeg vil udtale min Anerkendelse af den Energi og Udholdenhed, hvormed det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) arbejder paa at blive af med disse Bomme, og jeg kan gøre det saa meget mere, som det synes, at hans Bestræbelser i Udvalget skulle kronnes med Held, idet jeg opfatter Ordførers Udtalelser saaledes, at der er en almindelig Stemning i Finansudvalget for at slippe af med disse Vejboomme. Og det have vi derude kun Grund til at glæde os over.

Det er jo en meget gammeldags Maade at opkræve Skatter paa, og den har den uheldige Side, at den er meget kostbar. Hvor meget det koster at faa disse Penge ind — det er jo ikke større Beløb, det drejer sig om, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnede 2,300 Kr. —, er det vanskeligt at faa at vide. Jeg skulde dog tro, at Omkostningerne blive mindst et halvt Hundrede Procent. (K. M. Klausen: 100 pCt.). Maaske, man ved det jo slet ikke, men det er i hvert Fald en meget kostbar Maade at opkræve Penge paa. Derfor kan jeg godt forstaa, at der er Stemning for at slippe bort derfra, og dertil kommer, at disse Bomme ere i høj Grad generende for Færdselen netop paa to Steder, hvor Færdselen paa visse Tider